

‘Jo sóc jo i les meves piulades a Twitter’

DANIEL BONAVENTURA GIRONA

De què parla un catedràtic de Química en un curs de lletres de la Fundació Josep Pla?

Parlava per exemple de les aplicacions de la realitat augmentada i el web 2.0 en el desenvolupament d'una ruta Josep Pla, que ja existia en paper, i ara té també la seva versió en un bloc a Internet, amb talls de veu dels magnífics textos de Pla connectats a Google Maps de manera que els indrets geogràfics referenciats al text queden localitzats en el mapa. Tot plegat es pot consultar amb telèfons intel·ligents i altres aparells amb connexió a la xarxa. Cada vegada més gent tindrà accés des de qualsevol lloc al món planià.

Jo sóc jo, les meves circumstàncies, el meu arxiu, el meu web i les meves xarxes socials?

Cert. Al final és una mica com dir "jo sóc informació". Jo tinc els meus records, jo escric, i tinc el meu bloc on explico les meves vivències i opinions. Allà deixo la meua empremta. És molt important el meu arxiu, que fins ara estava en un disc dur, i ara ja es troba en això que anomenem "el núvol", però també és molt important la relació amb la gent a través de les xarxes socials. Jo sóc jo i el que piulo a Twitter, jo sóc jo i els meus comentaris a Facebook, jo sóc jo i les fotos que penjo a la plataforma Posterous, jo sóc jo i els petits vídeos que pujo al Youtube, jo sóc jo i la meua relació amb els altres jo que hi ha al món.

Però no podem mitificar les noves tecnologies. De fet, són una crossa al servei del coneixement. Sense una bona formació en Humanitats, sòlida base present a tota l'extensa obra de Josep Pla, què piulariem a Twitter? Les generacions que tenen 14 anys no han viscut en un món sense Internet. Per a ells és la cosa més normal. Ciències i Lletres no estan tan separades. Jo sóc un gran defensor de la interacció entre les humanitats i la ciència i la tecnologia. Sense anar més lluny, Josep Pla va començar Medicina i després va fer Dret. Pompeu Fabra, l'autor del diccionari de la reforma de la gramàtica catalana, era Enginyer Químic. La interacció entre aquests dos mons és fonamental per tenir una molt bona universitat i per tenir uns molt bons professors investigadors.

No té el món digital, amb la seva sofisticació, el perill que després trobem lletja, molesta i fins i tot dolorosa la vida real, la presencial?

La meua opinió i la de molta gent és exactament el contrari. El món digital també és real, com l'altre. No és un món on les coses són imaginàries; dóna més embranzida i valor a la vida real. La capa virtual es sobreposa a la capa real, la complementa. Ara bé, cal ensenyar a fer servir de forma intel·ligent, responsable i sostenible totes aquestes noves eines que tenim. Precisament més que mai és important la formació.

Però quan els nostres fills entren a l'escola el primer que els diuen és "apagueu els mòbils!"

Certament hi ha hagut algunes experiències negatives. És normal, quan una societat experimenta canvis tant transcendents, que les coses no es puguin fer totes de cop. El sistema educatiu està canviant i té voluntat d'adoptar aquestes eines.

I a la Universitat, hi ha reticències? Què hi diu el Comissionat per la Programa UdG 2.0?

La Universitat, a causa de l'autonomia i del tipus de persones que hi treballen, està molt més adaptada que no pas la resta de l'ensenyament. La Universitat està pràcticament tota digitalitzada i la prova és que precisament aquests dies la UdG ha impulsat el web per a telèfons mòbils, que dóna a professors i alumnes accés a tota una sèrie de serveis que fins ara no tenien. Això serà normal a d'altres camps de la docència i aviat serà normal tenir portàtils i tauletes digitals a classe. El que estranya és que no es faci.

Però una gran institució de Girona com és la Diputació té prohibit el Facebook i el Twitter als seus treballadors. No es pot canviar tot de cop. Precisament a Catalunya s'està impulsant l'adhesió a la Xarxa d'Innovació Pública, en la qual els propis treballadors de les administracions intenten innovar a partir de les noves tecnologies per tal que els administrats, els ciutadans, tinguem facilitats. És important que tots els treballadors tinguin accés a totes

les oportunitats d'Internet.

Què cal per fer néixer una actitud emprenedora entre els joves?

Els joves han de tenir telèfons mòbils intel·ligents amb tarifes raonablement barates, que n'hi ha. Els nostres fills majors d'edat han de poder gaudir de totes les oportunitats de la societat del coneixement. Cal fer un esforç per part dels pares i dels governants per impedir les escletxes socials en l'accés a Internet i en la capacitat de fer-la servir. Més que mai, és important la formació.

A través de Twitter, amb el hashtag #PlaDigital, s'han pogut seguir aspectes d'aquest curs en directe. Les noves tecnologies posen en contacte instantani la gent.

Twitter és un canal social d'una importància cabdal. Ja no és "estic veient el que passa en directe", sinó "estic explicant el que passa en directe". Mentre jo feia classe, els alumnes anaven piulant, anaven afegint valor al que jo deia, i gent de fora de la comarca podia afegir-hi comentaris. El coneixement ja no és cosa de quatre gats, és compartit. Entre tots anem donant valor al que fem, en aquest cas, al curs sobre Josep Pla digital.

Quins canvis socials poden derivar d'aquest fet, d'aquesta nova intercomunicació?

Els indignats han usat les noves tecnologies per comunicar-se. Hi ha propostes per tal que els ?parlamentaris puguin tenir l'opinió dels ciutadans de forma directa. No és fàcil. S'estan fent passos en aquesta direcció. Cal anar a evitar les possibles formes de manipulació, que històricament han existit sempre.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2011/07/16/meves-piulades-twitter/501714.html?utm_source=rss